

Dosarul nr. 2ra-2210/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (O. Cojocaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (E. Palanciuc, A. Malîi, V. Clima)

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Străisteanu Gheorghe,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Procuraturii Chișinău, oficiul Buiucani cu privire la constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Străisteanu Gheorghe și a fost menținută hotărârea din 14 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a ț ă:

La 11 decembrie 2017 Străisteanu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Procuraturii Chișinău, oficiul Buiucani cu privire la constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 28 februarie 2017 a depus o plângere în baza art. 262-263 Cod de procedură penală, prin care a sesizat despre acțiunile ilegale comise în privința sa de către Roșca Eduard.

În opinia reclamantului timp de 9 luni procurorii din Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Buiucani au comis o multitudine de ilegalități cu scopul de a proteja persoana vinovată de răspundere penală, acestea fiind stabilit prin încheierea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 noiembrie 2017, prin care i s-a constatat încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 al CEDO.

A solicitat reclamantul constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6.1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încălcare comisă prin acțiunile (inacțiunile) procurorilor în Procuratura Chișinău, oficiul Buiucani, constatate prin încheierea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 noiembrie 2017 și încasarea din

bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul său a sumei de 8000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală și ale procurorilor, în baza Legii nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Prin hotărârea din 14 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani acțiunea a fost respinsă.

La 15 martie 2018 Străisteanu Gheorghe a declarat apel împotriva hotărârii din 14 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiuni.

Prin decizia din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Străisteanu Gheorghe și a fost menținută hotărârea din 14 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

În favoarea netemeinicii pretențiilor, instanța de apel a menționat că situația invocată de reclamant nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 3 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, precum și nu a fost realizat nici unul din cazurile prevăzute de art. 6 din aceeași lege, ce ar îndreptăți reclamantul să înainteze împotriva statului pretenții de reparare a prejudiciilor.

Or, deși încheierea din 24 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani este irevocabilă, totuși, procesul penal vizat în această încheiere nu a fost finalizat, deoarece ordonanțele corespunzătoare ale procurorilor au fost declarate nule, situație ce implică continuarea instrumentării dosarului de către autoritățile abilitate.

La 17 iulie 2018 Străisteanu Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat aprecierea arbitrară a probelor, precum și interpretarea eronată a legii.

Examinând temeiurile recursului declarat de Străisteanu Gheorghe, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Străisteanu Gheorghe, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Străisteanu Gheorghe.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Străisteanu Gheorghe se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru